EDIȚIA II

Anul I. — No. 36. In Capitală numĕrul 5 banĭ. — In Districte 10 banĭ. Duminecă 25 Septemvrie 1888.

ADEVĔRUL

ZIAR COTIDIAN

Să te ferescĭ, Române! de cuiŭ strĕin în casă.
V. ALEXANDRI.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
STRADA DOAMNEĬ No. 15 bis
d'asupra tipografiĭ Thiel & Weiss.

Director politic: ALEX. V. BELDIMANU.

ABONAMENTE ȘI ANUNCIURĬ
pe 1 an . . Ln. 30 — 6 lunĭ . . 16 — 3 „ . . 10 — Strĕinăt. Ln. 50
INSERȚIE ȘI RECLAME linia . . . Ln. 2
ANUNCIURI PE PAG. IV. linia . . . 30 b.

RESPECTAȚĬ JUSTIȚIA
GUVERNUL PALATULUI
MISCAREA ELECTORALĂ
O ANALOGIE
LUPUL NEGRU

Serviciul telegrafic
al ziaruluĭ ADEVĔRUL

Viena, 5 Octomvrie. — *Regele Albert de Saxa a sosit la 9 ore dimineața. El a fost primit la gară de către împĕratul Franz Iosef. Intrevederea a fost din cele maĭ cordiale Maiestățile Lor merserĕ în urmă la Schönbrunn.*

Principele Leopold de Bavaria a sosit asemenea la Schönbrunn.

Wilhelm II și arhiducele Rudolf aŭ vînat azĭ dimineață la Lainz aproape de Viena. Eĭ vor merge în urmă la Schönbrunn de unde va avea loc plecarea pentru vînătorile din Stiria.

Impĕratul a numit pe principele Enric de Prusia capitan de corvetă.

Paris. 5 Octomvrie. — *D. Andrieux a invitat pe ministrul justiției să urmărească în fața curțiĭ cu jurațĭ pe d. Numa Gilly deputat, care a acuzat comisiunea bugetuluĭ că se dedă tripotagiilor.*

Paris, 5 Octomvrie. — *Circulă știrea că Italieniĭ aŭ confiscat vaporul „Swordsmann" care aparține Sultanuluĭ Zanzibaruluĭ.*

Viena, 5 Octomvrie. — *Regele Saxonieĭ și împĕratul Wilhelm aŭ schimbat vizite.*

După dejunul ce a avut loc la Schönbrunn, împĕratul Wilhelm a luat concediŭ de la Impĕrăteasa și de la principesa moștenitoare, apoĭ ceĭ duoĭ monarhĭ, regele Saxoniet, arhiducele moștenitor și alțĭ invitațĭ plecară direct pentru Stiria unde s'aŭ organizat partide de vînătoare.

Viena, 5 Octomvrie. — *Cea maĭ mare parte din suita împĕratuluĭ Wilhelm rĕmâne la Viena până la 10 Octomvrie când va merge la Mürzzuschlag de unde Wilhelm II va pleca la Roma în aceașĭ zi.* (Havas).

Bucurescĭ, 24 Septemvrie

RESPECTAȚĬ JUSTIȚIA!

Nimenĭ nu poate tăgădui că atitudinea noastră față cu incidentul torturelor de la poliție a fost absolut imparțială. Nu ne-am preocupat de persoana inculpaților nicĭ de opiniunile lor politice și am aplaudat fără rezervă când guvernul a apucat singura cale prin care se putea face lumină în această tristă afacere, adică darea în judecată a funcționarilor suspectațĭ. Justiția fiind sesisată de cestiune, ne-am crezut datorĭ d'a aștepta verdictul eĭ și d'a nu ne pronunța pentru saŭ contra precum aŭ făcut'o maĭ toțĭ confrațiĭ noștri. Astăzĭ lumina s'a făcut; justiția s'a pronunțat; Curtea de Apel a constatat că faptele carĭ se imputaŭ funcționarilor polițienești eraŭ adevĕrate și, în suverana sa apreciare, le-a aplicat numaĭ pedeapsa amenzeĭ.

Carĭ sunt consecințele fireștĭ ale acesteĭ decisiunĭ judiciare? Orĭ-ce om cu mintea sănĕtoasă va rĕspunde că funcționariĭ condemnațĭ nu maĭ pot ocupa funcțiunea în care a comis delictul pentru care aŭ fost condemnațĭ. Dar ca la noĭ la nimenĭ. S'aŭ găsit ziare carĭ aŭ aruncat insulte magistraților, zicĕnd că eĭ aŭ fost prea indulgențĭ, și altele carĭ 'ĭ-aŭ criticat aspru pentru că aŭ condemnat.

Dar ceva maĭ straniŭ este că, până în acest moment funcționariĭ condemnațĭ aŭ urmat și urmează încă a ocupa posturile lor și că unele organe de publicitate aprobă acest fapt.

In adevĕr, pedeapsa aplicată de Curte nu atrage după sine incapacitatea d'a ocupa un post al Statuluĭ; domniĭ Dimancea și Davila pot prin urmare să fie numițĭ în orĭ-ce alte funcțiunĭ, fără ca această numire să fie o călcare de lege. Dar cestiunea nu e acĭ; întrebarea este: poate guvernul să menție pe niște funcționarĭ condemnațĭ definitiv pentru un delict comis în exercițiul funcțiuneĭ lor la același post în care eĭ aŭ comis delictul? Bunul simț zice că nu.

Atât morala publică cât și respectul datorit justițieĭ, cere într'un mod imperios depărtarea funcționarilor condemnațĭ; mănținerea lor în funcțiune ar fi o sfidare a opiniuneĭ publice și insulta cea maĭ gravă adusă parchetuluĭ și instanțeĭ judecătorești care a pronunțat decisiunea condemnătoare.

Ne-am crezut datorĭ să nu îngreuiăm pozițiunea domnilor Dimancea și Davila precum aŭ făcut'o alte ziare înainte ca Curtea să se pronunțe, dar astăzĭ decisiunea e dată și *res judecata pro veritate habetur;* trebue să ne plecăm capul în fața justițieĭ, și suntem datorĭ a cere ca și guvernul s'o respecte.

Inițiativa uneĭ acțiunĭ penale aparține de drept parchetuluĭ și șefuluĭ sĕŭ, ministruluĭ justițieĭ. Dacă ministrul a crezut că funcționariĭ suspectațĭ eraŭ inocențĭ, de ce procurorul general a deschis acțiunea contra lor? De ce ministrul de interne i-a suspendat? Odată pușĭ sub judecată, eĭ eraŭ supușĭ decisiuneĭ justițieĭ și nu e permis putereĭ executive să vie în urmă a da un blam uneĭ înalte instanțe judecătorești, mănținând pe funcționariĭ condamnațĭ la posturile lor.

Procedând ast-fel guvernul ar zice cu alte cuvinte:

„Am dat sub judecată pe funcționariĭ meĭ numaĭ de gura lumeĭ și în așteptare că vor fi achitațĭ, dar astă-zĭ, când sunt condamnațĭ eŭ guvern îĭ mănțin la posturile lor și consider prin urmare decisiunea Curțeĭ ca nedreaptă și neavenită."

Ce devine atuncĭ respunderea funcționarilor abuzivĭ înaintea justițieĭ? Ea ar fi cu totul ilusorie; decisiunile justițieĭ în privința funcționarilor n'ar maĭ avea nicĭ o valoare; puterea executivă ar putea după plac să paralizeze și să disprețuiască acțiunea putereĭ judecătorești.

O ast-fel de procedare ar crea un precedent din cele maĭ grave, din cele maĭ periculoase.

Repetăm că acĭ nu e vorba numaĭ de faptul care a dat loc la proces nicĭ de persoana acelor carĭ aŭ comis delictul, ci de marele principiŭ al respectuluĭ justițieĭ fără care organismul Statuluĭ nu poate funcționa într'un mod normal.

Nu știm dacă după decisiunea Curțeĭ, d-nul Dimancea poate rĕmâne un bun ofițer și dacă d nul Davila poate ocupa orĭ-ce altă funcțiune pe care guvernul ar voi să 'ĭ-o încredințeze, dar de sigur în poliție nu maĭ e locul lor.

Dunăreanul.

Guvernul Palatuluĭ

Se tânguește *Epoca*, că presa independentă de orĭ-ce nuanță numește guvernul actual un guvern *al Palatuluĭ* și întreabă că dacă în locul d-lor Rosetti-Carp ar fi venit d. Dim. Brătianu, atuncea acel guvern n'ar fi fost un guvern al Palatuluĭ?

Să 'l lăsăm pe d. Dim. Brătianu la o parte, să punem în locul luĭ pe d. Lascar Catargi și să întrebăm pe ceĭ de la *Epoca*: ar fi fost oare un ministeriŭ *Catargi* un ministeriŭ al Palatuluĭ?

E cu putință ca ceĭ de la *Epoca* să se cerce a rĕspunde da; de la oportuniștĭ ne putem aștepta la toate, și de aceea le vom dovedi că un guvern luat din opoziția-unită nu ar fi fost un guvern al Palatuluĭ.

Iată cum o dovedim noĭ.

Partidele și șefiĭ de partide, în țĕrile constituționale, nu se improvizează; partidele cresc și se desvoltă de la sine în mĕsura în care poporul se interesează de afacerile publice, iar șefiĭ sunt sîmburiĭ acelor partide.

Se poate, ca într'un stat ca al nostru, unde poporul se interesează din zi în zi maĭ mult de afacerile publice, acesta să vadă, că Camerile nu sunt expresiunea voințeĭ sale și să voiască un guvern constituțional.

Care e în acest caz datoria Capuluĭ Statuluĭ?

Evident că de a chema pe șefiĭ de partide maĭ în vază, maĭ mult susținuțĭ de popor și de a-ĭ însărcina cu afacerile. El nu poate însă după capriciul sĕŭ să cheme un domn din parlament, saŭ pe un domn în afară de parlament și să'ĭ zică: fiĭ ministru, fă un program și înjghebă un partid; căcĭ făcĕnd astfel el calcă Constituția și guvernul astfel numit e un guvern al Palatuluĭ, un guvern neconstituțional.

Cum aŭ stat lucrurile la noĭ?

S'a reproșat Regeluĭ și guvernuluĭ I. C. Brătianu, că desorganizează partidele. Șefiĭ acelor partide s'aŭ coalizat pentru a se opune curentuluĭ de dezorganizare și a face ca vechile partide să reînvie.

Regele vĕzĕnd aceasta, în loc de a se conforma voințeĭ șefilor de partide a zis:

„D-v. vroițĭ să reînviațĭ vechile partide? Aceasta nu o vreaŭ eŭ." Și a chemat la cârmă domni din afară de coaliție și parlament. Aceștia aŭ improvizat un program, și mașina administrativă va da deputațĭ.

Tot așa ar fi fost oare dacă Regele ar fi chemat pe unul din șefiĭ coalițieĭ, pe d. Lascar Catargi, spre exemplu, la cârmă?

Dar *Epoca* ne spune că opoziția-unită a cerut de la Rege ca să cheme *pe orĭ și cine.*

Această asertiune e copilărească. Nimenea n'a putut renunța față cu Rege la drepturile și obiceiurile constituționale; și sub cuvintele *orĭ cine* se înțelege numaĭ orĭ cine din opoziția-unită și în sens maĭ restrîns orĭ cine din șefiĭ eĭ.

Epoca crede în fine că dacă guvernul actual va căpĕta sprijin în Parlament, atuncea el va înceta de a fi al Palatuluĭ.

Aceasta e o eroare. Și guvernul I. C. Brătianu a avut un sprijin puternic în Parlament, și poporul nu l'a vrut. l'a rĕsturnat tocmaĭ pentru că el a fost un guvern al Palatuluĭ. Dar de când oare se poate zice despre aceia carĭ aŭ venit prin portiță, că aŭ intrat prin poarta mare?

Quod ab initio vitiosum est non potest tractu temporis convalescere, zice un adagiu latin. Pe românește: *rana din născare leac nu are.* Acest guvern va purta în tot-d'a-una pecetia personală a Regeluĭ și va sta în ochiĭ poporuluĭ în tot-d'a-una ca un guvern opus voințeĭ sale.

Un Ieșan.

***

Mișcarea Electorală

Ilfov

Candidații guvernamentalĭ pentru coleg. I din Capitală par fixați în mod definitiv. Aceștia sunt:

D. P. P. Carp, Menelas Ghermani, G. Vernescu, general Manu și Pache Protopopescu

Decĭ doĭ junimiștĭ și treĭ conservatorĭ.

Fălcin

Candidații guvernamentalĭ pentru cameră sunt: D-niĭ Th. Maiorescu și major Teliman la coleg. I; N. Volenti și Alex Negruzzi la coleg. II și P. Pivniceru la coleg. III.

ECOURI

Ziarul *Epoca* dând seamă în una din informațiunile sale, despre întrunirea colectivitățiĭ zice, că d. I. C. Brătianu a făcut un apel la unirea tutulor colectiviștilor *trecuțĭ* și *prezențĭ*.

Fie-care observă că maĭ lipsește cuvîntul *viitorĭ*. D. I. C. Brătianu nu a prevĕzut, dacă informația *Epoceĭ* e exactă, lucru despre care nu ne îndoim, că *colectiviștiĭ viitorĭ* nu se vor uni cu el.

Și dacă nu o ar fi prevĕzut, a prevĕzut'o *Epoca*.

Câtă prevedere!

* *

Vorbind despre candidatura d-luĭ Grig. Chrissenghi la col. II de deputațĭ din Ialomița, *Democrația* zice, că d. Chrissenghi s'a dus la Călărașĭ *pentru a da compt alegĕtorilor de mand tul sĕŭ*.

Aceasta o spune rĕutăcioasa *Democrație*, d-luĭ Chrissenghi pentru că D-sa *n'a apucat să ia diurnă*, de vreme ce nicĭ nu i s'a validat alegerea și Camera a fost disolvată.

E adevĕrat că deputațiĭ colectiviștĭ, aŭ de dat socoteală.

CRONICĂ

O ANALOGIE

Nimica nu e noŭ sub bolta ceruluĭ.

In anul Domnuluĭ una-mie-opt-sute-șase-zecĭ-și-șase de bine-cuvêntată și ferice memorie Karl Eitel Zephyrin prinț de Hohenzollern-Sigmaringen, aclamat de poporul Român, se urcă pe tronul Românieĭ.

Cu 33 anĭ înainte, în anul 1833 Otto Friedrich Ludwig prinț de Bavaria din casa Wittelsbach aclamat de Elenĭ se urcă pe tronul Grecieĭ.

Uitați-vĕ ce analogie: Amêndoĭ papistașĭ chemațĭ spre a cârmui țĕrĭ ortodoxe, amêndoĭ prințișorĭ nemțeștĭ, furnicĭ din furnicarul compus de 3 miĭ și maĭ bine de ducĭ, prințĭ și grafĭ înscrișĭ în Almanachul de Gotha.

Cum? Vĕ îndoițĭ poate de sinceritatea entusiasmuluĭ ce a cuprins la 1866 toată suflarea Românească de la Dorohoĭ la Turnu-Severin, din vîrful Ceahlăuluĭ la Dunăre? Ațĭ uitat, se vede că sonoritatea numelor nemțeștĭ de Karl Eitel Zephyrin nu putea de cât să încânte urechile Românilor, întocmaĭ ca fanfara heroică a numelor luĭ Stefan și Mihaĭ.

Și credețĭ că la 1833 în Grecia a fost alminterea? Și acolo entusiasmul a fost spontaneŭ și sincer. El se esplică prin farmecul numelor nemțeștĭ și asemĕnarea lor cu acele a luĭ Hector și Achil, Pericles și Epaminondas, Karaiskakis și Mavromichalis.

Regele Ludovic I de Bavaria, ca bun părinte de familie, îngrijit de viitorul copiilor sĕĭ și măgulit de entusiasmul spontaneŭ al Elenilor, pentru iubitul sĕŭ copil dădu părinteasca sa bine-cuvêntare.

Prințul Anton de Hohenzollern, ca bun părinte de familie, îngrijat de viitorul copiilor sĕĭ și măgulit de entusiasmul spontaneŭ al Românilor pentru iubitul sĕŭ copil, dădu părinteasca sa bine-cuvêntare.

Regele de Bavaria dărui iubituluĭ sĕŭ fiŭ, un mic corp de armată de vre o 3 saŭ 4 miĭ Bavarezĭ pentru al însoți în Grecia.

Această greșală politică, prințul Anton de Hohenzollern n'a comis'o. E drept că o fi fost greŭ s'o comită, căcĭ corpul de armată pe care ar fi putut săʼl pue în picioare principatul de Hohenzollern-Sigmaringen, dacă s'ar fi urcat la 37 oamenĭ și jum. ar fi fost lucru mare.

Regele Othon a Grecieĭ, 3 anĭ după sosirea sa în noua sa patrie, se căsători cu o prințesă nemțească din casa Oldenburg.

Tot 3 anĭ după sosirea prințuluĭ Carol de Hohenzollern în România, Măria Sa se căsători cu o prințesă nemțească din casa Wied.

Amêndouĕ căsătoriile rĕmase fără copiĭ.

Decĭ, precum în Grecia succesiunea tronuluĭ era pe atuncĭ o chestie arzătoare, asemenea este aztăzĭ la noĭ.

Regele Othon avea doĭ frațĭ, succesorĭ eventualĭ a tronuluĭ. Prințul Luitpold nu vroi sub nicĭ un cuvênt săʼșĭ schimbe credința papistașă, precum o cerea constituția Grecească. Cel alt frate, Adalbert, maĭ practic ar fi schimbat credința, însă sub condiție ca să i se garanteze succesiunea — cea ce nu dădu mâna poporuluĭ grecesc de a face. Maĭ era apoĭ vorbă de un al treilea succesor eventual, de fratele Regineĭ, un prinț de Oldenburg.

Cum vĕ place pretenția acestor prințișorĭ nemțeștĭ? Așa-e că-e nostimă? Altețele lor aŭ de princip că popoarele sunt făcute pentru a aparține de drept tuturor ducĭ, prințĭ și grafĭ ticsițĭ în Almanachul de Gotha ca sardelele în o cutie. Aceasta nu le poțĭ scoate din cap.

In România vedem niște succesorĭ presumtivĭ aĭ tronuluĭ tot atât de nostimĭ. Este vorba de un oare care Ferdinand Victor Albert Mainrad prinț de Hohenzollern-Sigmaringen, nepot de frate a preaiubituluĭ nostru Rege. Auzim că Alteța Sa ar fi fost de vre-o 2, 3 orĭ în România, că s'ar fi înjosit de a primi gradul de sub-locotenent în armata Română și că i se trimete în fie-care lună de la Bucureștĭ la Berlin câte 200 francĭ în aur, leafa care se cuvine Alteței Sale ca sublocotenent în infanteria Română. Se maĭ zice încă că Alteța Sa învață românește pe contu statuluĭ nostru. Profesorul actual parveni-va oare de a răsădi în inima înaltuluĭ sĕŭ elev iubire pentru țara Românească?

Cu greŭ ne vine a crede, căcĭ unchiul sĕŭ, augustul nostru Rege șade neclintit de 22 anĭ în România și tot neamț a rĕmas.

Apoĭ maĭ este și altă chestie: Constituția noastră, ca și acea grecească cere ca succesorul să fie ortodox. Prințul Ferdinand de Hohenzollern va fi el îndărătnic ca prințul Luitpold de Bavaria saŭ practic ca prințul Adalbert?

Toate aceste sunt chestiunĭ grave.

Dar apoĭ eram să uit că maĭ este încă un candidat la tronul nostru. Deschideți-vĕ urechile Românilor și ascultațĭ: Wilhelm Adolf Maximilian Carl, prinț de Wied, fratele Majestățeĭ Sale Regineĭ.

Perspectivele frumoase pentru viitorul țĕreĭ noastre, precum vedețĭ nu lipsesc. Eŭ așĭ propune, ca maĭ nemerit, să se ție un mezat la Berlin și să se vînză tronul Românieĭ prințișoruluĭ nemțesc care ar oferi maĭ mult.

Otto, regele Grecieĭ era om darnic și cheltuitor. Cu toate că lista sa civilă și venitul pe care el avea de la regele Bavarieĭ, părintele sĕŭ, alcătuia suma respectabilă de un milion și un sfert anual, totușĭ, în curs de 29 anĭ de domnie nu parvenise să cumpere altă proprietate în Grecia de cât o mică moșioară la porțile Atheneĭ.

Aicĭ nu se potrivește de loc cu augustul nostru Suveran. Cu adâncă mâhnire trebue să mărturisim că Majestatea Sa nu este nicĭ darnică nicĭ cheltuitoare. Prea iubitul nostru Suveran a știut să dobândească în curs de 22 anĭ de domnie 3 din cele maĭ frumoase moșiĭ din țară, nenumĕrate case în Bucureștĭ ca proprietățĭ particulare, 12 din cele maĭ marĭ moșiĭ ale Statuluĭ ca apanaje. Să nu maĭ vorbim de castelul Peleș și de capitalurĭ plasate la băncile din streinătate. Aceste merg pe deasupra.

Regele Otto de Grecia domnise 29 de anĭ. Să nu gândițĭ că se făcuse Elen. El rĕmase neamț, cu toate că îĭ plăcea să poarte fesul și fustaneaua Palicarilor.

Intr'o bună dimineață îĭ trăsni prin cap să se preumble pe mare de la Athena până la Nauplia. Intorcêndu-se Maj. Sa află că în Athena este revoluție. Grecii, oamenĭ practicĭ nicĭ nu lăsară pe Regele lor să se coboare de pe vapor și îl rugară să bine-voiască de a'șĭ urma călĕtoria până la Triest. Și iată cum Regele Otto ș'a luat sborul înapoĭ spre iubita sa patrie.

Veni-va oare în curênd și zioa în care Regele Carol, întorcêndu-se de la Sinaia va găsi ulițele Bucureștilor cam în starea în care aŭ fost în primăvara trecută? Și atuncĭ ce va face Regele Carol? Se va îndărătnici, saŭ lua-va sborul sĕŭ în spre iubita sa patrie?

Nemo.

De pretutindenea

Francia

Noua lege franceză contra streinilor nu este aprobată de ziarele republicane moderate. Ziarul *le Temps* o critică din punctul de vedere al egalitățiĭ și al utilitățiĭ și o declară ca imposibilă de aplicat.

Se crede, că dacă această lege va da prilej pentru o desbatere, atuncea guvernul va avea o poziție cam grea.

* *

Ziarele conservatoare din Paris anunță că la Alençon s'a ținut la 1 Octomvrie o întrunire de monarhiștĭ. Adunarea n'a fost tocmaĭ mare, dar a luat parte treĭ senatorĭ, treĭ deputațĭ, maĭ mulțĭ consilierĭ județenĭ și de arondismente. A vorbit baronul de Mackau care a zis, că lucrurile staŭ ast-fel că orĭ-ce crurare față de republică ar fi o slăbiciune. Treĭ cererĭ trebue să fie realizate: disolvarea, revizuirea și un apel la națiune. Generalul royalist, comitele Lévis-Mirepoix luând cuvêntul a declarat că e complectamente înțeles cu generalul Boulanger.

E știut că și comitele de Paris în scrisoarea sa către ducele d'Audiffret-Pasquier a recomandat înțelegerea cu Boulanger.

Austria

Prin cercurile hotărâtoare din Viena s'a observat foarte mult absența ambasadoruluĭ Rusieĭ, principele de Lobanoff, de la recepțiunea diplomatică ce a avut loc la palat, în apartamentele locuite de Impĕratul Wilhelm. Această absență se aduce în combinațiune cu aceia a ambasadoruluĭ francez, Decrais.

Serbia

O știre a ziaruluĭ *Presse* afirmă, că Regina Natalia a însărcinat pe advocatul sĕŭ Piroșanaț să declare Regeluĭ Milan și consistoriuluĭ, că dênsa ține și azĭ la condițiunile pe carĭ le propusese de la început.

Ministrul afacerilor streine Mijatovicĭ a chemat telegrafic la Viena pe ministrul financelor Rakicĭ, ca să se consulte asupra situațiuneĭ financiare. Astăzĭ s'a publicat în „Monitor" proclamarea stăriĭ de asediŭ prin maĭ multe districte.

FOIȚA ZIARULUI „ADEVĔRUL"

LUPUL NEGRU

DE

XAVIER DE MONTEPIN

36 II.

Prăpastia Draculuĭ

Lupul Negru se asvîrli pe prada luĭ, pe când toțĭ ceĭ de față fugeaŭ cu spaimă fără a cerca măcar să dea un ajutor nefolositor nenorociteĭ victime.

Pierrette și Bernard eraŭ reunițĭ în cerurĭ — cel maĭ egoist dintre toate simțimintele este iubirea.

Ingrozitoarea catastrofă pe care am arĕtat-o, nu împedecă nicĭ pe Agenor nicĭ pe Baptist Medard de a se duce chiar în acea zi după prînz, la d-nul Chapelle pentru a auzi pe intendent pronunțându-se asupra pretențiunilor lor.

Eĭ ajunseră în acelașĭ timp.

D-nul Chapelle îĭ primi pe amîndoĭ.

Agenor privea pe Baptist cu un aer de nemărginit dispreț.

Tinĕrul Medard aruncă pe furișĭ rivaluluĭ sĕŭ niște privirĭ pline de ură și gelozie.

Amîndoĭ fură surprinșĭ foarte tare de începutul conversațieĭ d-luĭ Chapelle. El vorbi în aceștĭ termenĭ.

— Astăzĭ de dimineață — zise el — ți-am dat întâlnire, ție Agenor-Michel Legoux nepotul meŭ, și ierĭ seară, d-tale, Baptist Medard, prietenul meŭ, căcĭ amîndoĭ 'mĭ-ațĭ cerut mâna ficeĭ mele.

Ah! — făcu în acelașĭ timp Agenor și Baptist.

D-nul Chapelle urmă:

— Nu vĕ voiŭ ascunde că eŭ am făcut alegerea mea, și că în fundul sufletuluĭ meŭ, eŭ m'am hotărît pentru unul din voĭ....

Pentru care? — întrebă iute Agenor.

— Nu vĕ pasă! — rĕspunse intendentul — pentru că 'mĭ-am schimbat ideea...

Țĭ-aĭ schimbat ideea! — strigă guardu francez și pentru ce?

Aĭ puțină răbdare nepoate! o veĭ ști numaĭ de cât.

Agenor tăcu, dar își mușcă mustățile și pumniĭ fără voia luĭ.

Intendentul urmă:

Eŭ sunt convins că, orĭ care d'intre voĭ ar fi bărbatul Blancheĭ, tu Agenor orĭ tu Baptist, orĭ cine va fi acela care va obține mâna ficeĭ mele o va face foarte fericită.

— Eŭ nu sunt așa de convins ca d-ta, unchiule — murmură Agenor, făcênd un gest de amerințare către tînĕrul Medard, care 'șĭ schimba fața mereŭ.

Așa dar — urmă d-nul Chapelle fără a lua în seamă acest mică întrerupere — acum staŭ pe gîndurĭ care din doĭ trebuie ales și nu sunt eŭ care voiŭ putea decide.

— Dar cine? — întrebă Agenor.

— Voĭ singurĭ...

— Și cum?

— Blanche va fi a aceluia dintre voĭ care o va merita maĭ bine...

— Dar cum?

— O teribilă nenorocire a lovit locurile acestea, țara reclamă un salvator...

Spune unchiule, spune...

— Aștept de la voĭ un act de vitejie, înaintea căruia nu vĕ vețĭ da înapoĭ dacă într'adevĕr iubițĭ...

— Pentru Dumnezeŭ, spune odată.

— Iată ultimul meŭ cuvînt: — voĭ da pe Blanche aceluia care va ucide *Lupul Negru*!

Baptist se făcu și maĭ plumburiŭ după cum era de obiceiŭ, și dințiĭ luĭ ceĭ lungĭ clănțăneaŭ cu putere.

Agenor cu fața veselă și cu surîsul pe buze, se apropie de d-nul Chapelle și îĭ zise strîngându-ĭ mâna:

Ițĭ mulțumesc unchiule, ițĭ mulțumesc de ce aĭ spus, pentru că vorbind ast-fel 'mĭ-aĭ dat mâna Blancheĭ! Ițĭ jur că în opt zile orĭ te voiŭ numĭ tată socrule orĭ voiŭ fi mort!

Cel d'întâiŭ lucru ce făcu Agenor, părăsind pe d-nul Chapelle, fu de rugă pe demnul preot din Cerray săʼĭ asculte spovedania.

Mulțĭ anĭ trecuseră din ziua de când vechiul gard francez nu se maĭ apropiase de altaru căințeĭ.

Ast-fel el avea multe de mărturisit.

Dar, odată ce 'șĭ liniști conștiința — odată ce se împăcă cu cerul și fu deslănțuit de greutatea greșalelor sale prin ertarea pĕcatelor și prin căință, nu maĭ cugetă de cât să sfîrșască cu bine îndrăsnețu plan pe care și 'l făcuse.

Pentru a reuși nu se dedea înapoĭ înaintea orĭ căruĭ pericol.

El își petrece zilele și nopțile rătăcind prin împrejurimile *Prăpastieĭ Draculuĭ*, — fără altă armă de cât un cuțit de vînătoare ascuțit bine la vîrf și tăios, — căntând să afle vre-o urmă din obiceiurile și faptele *Lupuluĭ Negru*.

In timp de două zile și două nopțĭ căutările luĭ Agenor rĕmaseră fără nicĭ un rezultat.

Dar în sfîrșit, în dimineața zileĭ a treia, căutând printr'o gaură cam la vre-o jumĕtate de leghe depărtare de la *Prăpastia Draculuĭ*, tinĕrul observă prin ramurĭ urmele unuĭ animal sĕlbatec, lăsate de curînd.

Ast-fel pus pe drumul ăsta, Agenor se luă după aceste urme culcându-se pe pântece și tărîndu-se printre rădăcinele și pietrele care 'ĭ stăgiaŭ mâinele și fața.

(Va urma).

Ministrul Serbieĭ la Constantinopole a căpătat ordin de a pleca imediat la postul sĕŭ. Se zice că acest ordin e motivat de relaţiunile sale cu Piroşanaţ şi de atitudinea sa în cestiunea despărţenieĭ.

Helveţia

Valea Broye este sub apă. In urma ploilor torenţiale cursurile de apă aŭ crescut în mod extraordinar. Linia drumuluĭ de fer din Helveţia occidentală a fost stricată în maĭ multe locurĭ şi anume în apropiere de Payern în cantonul Friburg.

Din şesul din Bâle se semnalează asemenea o creştere mare a apelor şi numeroase accidente.

La Berna toată partea numită charzeile este sub apă.

Egipt

Se comunică din Cairo:

Circulă zgomotul că Osman-Digma dezaprobă înconjurarea Suakimuluĭ de către Abu Girgey şi că refuză de a ajuta pe acesta. Autorităţile militare sunt de părere, că dacă această ştire e exactă, pericolul poate fi privit ca înlăturat.

Ar fi izbucnit şi neînţelegerĭ între şefiĭ rezvrătiţĭ din Sarracs şi Dongola.

E îndoelnic că ameninţarea de a merge asupra posturilor ocupate de egipţenĭ să se realizeze.

Generalul Dorner care comandă armata britanică în Egipt, şi generalul Greenfel vor pleca către sfârşitul luneĭ cu Nilul în sus.

Indiile engleze

Comandantul expediţieĭ din Sikkim, colonelul Graham, a primit o scrisoare din partea reprezentantuluĭ Chineĭ, prin care ĭ notifică sosirea sa în Guotong, pentru a se înţelege asupra condiţiunilor de pace între Englezĭ şi Tibetanĭ. Raiana din Sikkim şi fratele sĕŭ s'aŭ supus Englezilor aŭ ocupat Tumlong, capitala Sikkimuluĭ şi aŭ fost primiţĭ foarte amical de către locuitorĭ.

***

Triburile munţilor Negri, refuzând ultimele aranjamente propuse, o expediţie de 10.000 oamenĭ împărţită în treĭ coloane, trece în ziua de 4 Octomvrie graniţa indiilor.

Fapte Diverse

DIN STRĔINĂTATE

Un omor nihilist. — Din Varşovia se anunţă că în timpiĭ din urmă 40 de persoane aŭ fost arestate, bănuite fiind ca părtaşe în omorul făptuit asupra uneĭ femeĭ din poliţia secretă rusească, a căreĭ cadavru s'a găsit într'un cufăr la gara din Varşovia. Asupra acestuĭ fapt comis de nihiliştĭ, se scrie:

La 16 c. s'a aflat la gara de Petersburg din Varşovia un pachet mare adresat unuĭ necunoscut. După regulamentele căilor ferate ruseştĭ, toate pachetele rătăcite se desfac şi se cercetează. Ast-fel s'a întêmplat şi cu acest mare pachet. Pachetul a fost adus séra la 10 ore în magazinul găriĭ şi desfăcut în presenţa unuĭ subofiţer de la geandarmerie. După multă trudă, pachetul fiind făcut cu îngrijire, s'a aflat înăuntrul luĭ cadavrul uneĭ femeĭ cam de treĭzecĭ de anĭ. La urechĭ i s'aŭ găsit cerceiĭ de aur cu briliante de un preţ considerabil. La un deget din mâna stângă avea un inel de aur cu smalţ închis, în mijlocul ineluluĭ o peatră roşie. Nenorocita victimă a fost în serviciul poliţieĭ secrete din Petersburg, e născută în Usa, tatăl eĭ este un comerciant de frunte. Fata e cunoscută sub numele de Jeljona Iwanowna Şarşawina.

Informaţiunĭ

Persoanele care primesc ziarul „Adevĕrul" şi n'aŭ plătit încă costul abonamentuluĭ, sunt vestite că de la 1 Octomvrie încolo, trimiterea ziaruluĭ le va fi suprimată.

***

D. Petre Grădişteanu, membru al partiduluĭ liberal disident, era să ţină ierĭ o întrunire la Urzicenĭ. Sub-prefectul din localitate a găsit de cuviinţă să trimeaţă călăraşĭ pe la proprietarĭ şi diferiţĭ comercianţĭ maĭ cu vază ca să poftească la sub-prefectură, şi tocmaĭ la ora când era să se ţină întrunirea anunţată de d. Grădişteanu.

Observând aceasta, d. Grădişteanu se duse la sub-prefectură şi întreabă pe sub-prefect, că ce însemnează această execuţie a cetăţenilor, la care sub-prefectul respunse: „i-am chemat ca să 'mĭ dea nişte relaţiĭ administrative. Şi pentru aceasta era nevoie să 'ĭ aducă cu călăraşĭ, şi să aleagă tocmaĭ momentul acela!

***

Actuala lege pentru încuragearea industrieĭ naţionale va fi în cea maĭ mare parte schimbată de guvern, în sensul de a putea fi pusă maĭ mult în concordanţă cu cerinţele diferitelor industriĭ.

***

Serviciul distribuireĭ apeĭ filtrate va începe a funcţiona complect la 15 Octomvrie.

Cu această ocaziune primarul capitaleĭ va da un banchet personaluluĭ technic care a contribuit la această lucrare.

***

Se vorbeşte cu oare-care siguranţă că la Prahova să fie numit d. Negulescu, fost prefect sub ministerul Catargi.

***

A seară se vorbea că d. Lascar Catargi ar fi în complectă neînţelegere cu membriĭ comitetuluĭ de acţiune al partiduluĭ conservator în privinţa moduluĭ de lucrare pentru viitoarele alegerĭ.

***

In urma inspecţiuneĭ pe la spitalele din Bucureştĭ, d. Ferdinand Ghica ar fi hotărât înlocuirea maĭ multor intendenţĭ.

***

Prefectul de Dâmboviţa Deşliu, se află în capitală.

***

Aflăm că un mare comerciant din Rusia va veni să întemeieze în Bucureştĭ şi într'un alt oraş din Moldova, un mare depozit pentru vênzarea productelor naţionale ruseştĭ.

ALERGĂRĬ la BĂNEASA

25 Septemvrie

Prevederile nóstre

Premiul Malmaison. — Charbonnier.
Premiul Herestreŭ. — Cavalcadour.
Premiul Mernani. — Cid Compeador
Premiul Jockey-Club. — Allein.
Premiul Otopenĭ. — Glonţ.

Ultime informaţiunĭ

Suntem informaţĭ, că în dimineaţa zileĭ care a urmat condamnăreĭ d-lor Dimancea şi Davila, d. Prefect Voinescu, s'a dus la d. preşedinte al consiliuluĭ şi ministru de interne şi i-a zis, că în urma condamnăreĭ nu-ĭ maĭ rĕmâne de cât de a demisiona.

La aceasta d. preşedinte al consiliuluĭ a rĕspuns: *Nu mĕ uit la asemenea prostiĭ*, şi a autorizat pe d. colonel de a reintegra pe d-niĭ Dimancea şi Davila în funcţiunile lor.

Respunsul preşedinteluĭ consiliuluĭ însă a ajuns la urechile magistraţilor şi aceştia discutaŭ deja eventualitatea uneĭ demisionărĭ colective.

In faţa acesteia d-niĭ Dimancea şi Davila, aŭ fost invitaţĭ să facă recurs în casaţie.

Acuma se vorbeşte de retragerea d-luĭ colonel Voinescu şi a funcţionarilor condamnaţĭ.

***

D. Take Anastasiu şi-a retras candidatura de la Tecucĭ.

***

D. Nicolaide fost prefect al Putneĭ, se află în capitală.

Se vorbeşte despre numirea d-sale ca prefect la Putna.

***

D. Barozzi prefect de Tecucĭ este în capitală. D-sa a zis, că garantează reuşita conservatorilor în districtul d-sale.

***

Se dă ca sigură ştirea că în curênd d. Costică Manu, va fi numit prefect al poliţieĭ.

***

Consiliul general al instrucţieĭ publice şi-a închis azĭ sesiunea sa anuală.

***

Intre candidaţiĭ pentru prefectura Prahoveĭ figurează şi d. colonel Şişman comandantul regimentuluĭ al 7-lea de dorobanţĭ.

Doctorul Garoflidi, nicĭ n'ar voi să auză de prefectura Prahoveĭ.

***

Intre cauzele care 'aŭ determinat urcarea agiuluĭ cea maĭ principală ar fi plata anuităţiĭ de 1 Octomvrie.

***

Comitele Goluschowsky, ministrul Austrieĭ în capitală va pleca sĕptămâna viitoare la Viena unde este chemat de guvernul sĕŭ.

***

Nĭ se asigură că Regele, după terminarea manevrelor, a cerut ministruluĭ de resbel un tabloŭ de ofiţerĭ superiorĭ care aŭ vîrsta de a fi puşĭ în retragere.

***

Se zice că consiliul sanitar civil va fi disolvat sĕptămâna viitoare.

Principalul motiv al disolvăreĭ ar fi că inspecţiile din acest an aŭ întârziat.

***

Aflăm că şi d. G. Palade va demisiona de la consiliul comunal al capitaleĭ.

***

Nĭ se comunică următoarele:

Colonelul Maican pe când era în activitate, a luat de la marele stat major nişte hărţĭ, pe care apoĭ le-a făcut uitate.

Aceste hărţĭ trebue să aibă oare-care însemnătate, de oare-ce se urmează o corespondenţă între ministerul de resbel şi cel de interne.

Ministerul de interne în urma comunicăreĭ acestuĭ fapt de către ministerul de resbel, a făcut o adresă directoruluĭ penitenciaruluĭ Văcăreştĭ ca să pună în vederea colonelului Maican cererea de restituire a hărţilor. Colonelul Maican ar fi rĕspuns că hărţile nu le dă, dar că poate să le plătească 10, 20 miĭ de francĭ, orĭ cât ar cere ministerul.

ŞTIRI TEATRALE

Ca să'şĭ facă publicul o idee de modul cum noul director-general al teatrelor se înţelege a conduce instituţiunea ce'ĭ este încredinţată, punem aci în vedere artiştiĭ carĭ nu maĭ fac parte din trupa Teatruluĭ Naţional şi persoanele prin carĭ d. Caragiale voieşte a le înlocui.

D-na Aristiţa Manolescu, înlocuită prin d-ra *Lucrezia Ştefănescu.*

D-na F. Vermont, înlocuită prin d-ra *Langer.*

D-nul Grigore Manolescu, înlocuit prin d *Mărculescu.*

D-nul Notara, înlocuit prin d. *Fărcăşanu.*

Credem că orĭ-ce comentar este de prisos.

Un spectator.

ULTIME DEPEŞI

Berlin, 5 Octomvrie. — *Intr'o întrunire a alegĕtorilor din Aschersleben, comitele Douglas a făcut o dare de seamă a situaţiuneĭ, adăogând că Impĕratul nu voeşte de cât mărirea Germanieĭ şi ocrotirea principiuluĭ monarhic, şi că se atribue într'un mod fals luĭ Wilhelm II intenţiunea de a se identifica cu un partid oare care.*

Berlin, 5 Octomvrie. — Gazeta Germanieĭ de Nord *zice că naţiunea germană va saluta cu cea maĭ vie satisfacţie toastele ridicate la Viena de către ceĭ duoĭ Impĕraţĭ. Urările ce s'aŭ esprimat garantează bunul cel maĭ preţios al naţiuniĭ care este pacea, Prin toastele ridicate celor două armate. fraternitatea de arme a celor două popoare a primit consfinţirea sa.*

Petersburg, 5 Octomvrie. — Novosti *consideră că împrejurările în care se face călĕtoria luĭ Wilhelm II la Viena sunt o probă că guvernul austriac trebue să lupte atât în contra pangermanismuluĭ cât şi a panslavismuluĭ şi că această situaţiune este cea maĭ bună garanţie pentru pacea europeană.*

Londra, 6 Octomvrie. — *O telegramă din Atena adresată ziaruluĭ* Standard *zice că dificultăţile privitoare la Sporadele vor fi în curênd aplanate.*

Viena, 6 Octomvrie. — *Comitele Herbert de Bismarck însoţit de d. Szoegyenyi, şef de secţiune la ministerul afacerilor streine, a plĕcat la Budapesta.* **(Havas).**

ŞTIRI COMERCIALE

DIN ŢARĂ

In portul Brăila s'aŭ vîndut zilele acestea grâul cu 9.67 până la 12.85 leĭ hectolitrul, secara cu 5.65—6.15, orzul cu 5.12—5.70 leĭ.

***

In portul Galaţĭ grâul s'a vîndut zilele acestea cu 9,50 până la 13 leĭ hectolitrul, secara cu 6—6.42, porumbul 9, orzul cu 4.70—6 leĭ.

CURSUL BUCURESCI

CASA DE SCHIMB

TOMA ŢACIU

Strada Lipscanĭ No. 4 (în noul palat „Dacia-România.")

24 Septemvrie 1888	Cump.	Vînd.
5% Rentă amortisabilă	96.50	97.50
5% Rentă română perpetuă	95.—	96.—
6% Oblig. de Stat	98.25	99.—
6% „ Căil. Fer. Rom. Reg.	—.—	—.—
5% „ Municipale vechĭ	84.50	85.25
10 leĭ „ Caseĭ Pens. 300 leĭ	230.—	235.—
5% Scrisurĭ func. Rur.	96.25	97.—
7% „ „ „	106.—	107.—
5% „ „ Urbane	93.25	94.—
6% „ „ „	100.—	10.1—
7% „ „ „	104.50	105.25
5% „ „ „ de Iaşĭ	81.25	82.—
Impr. cu prime Bucur. 20 leĭ	40.—	45.—
Losurĭ Crucea Roşie Italiane	26.—	30.—
Acţ. Bănceĭ Naţ. a Rom. 500 leĭ	—.—	—.—
„ Soc. Rom. de Constr. 500 „	—.—	—.—
„ „ de asig. Dac.-Rom. 200 „	—.—	—.—
„ „ „ „ Naţionala 200 „	—.—	—.—
5% Municipale nouĭ	—.—	—.—
DIVERSE		
Aur contra Argint	2.80	3.20
„ „ Bilete de Bancă	2.80	3.20
Florin valută Aust.	2.07	2.10
Mărcĭ Germane	1.23	1.25
Bancnote Francese	100.—	101.—
Ruble de hârtie	260.—	270.—

Tipografia Thiel & Weiss, Strada Doamneĭ No. 15 bis.